

5	Marie-Anne Rudolphi voorwoord	30	URLAND De Klingon Hamlet (werktitel)
6	Rudolphi Producties Het Debuut	32	De Theatertroep Love for Love
8	Rudolphi Producties Decemberdagen (werktitel)	34	Corrie van Binsbergen en Frédérique Spigt Stukjes
10	Rudolphi Producties Mama Marlene	36	Corrie van Binsbergen en Auke Hulst Een Groter Gebeuren
12	Marlies Heuer en Jan Kuijken Neufville	38	Pony Camp Don't worry Be Yonce (XS)
14	Rudolphi Producties Gouwe Pinda's (reprise)	40	Lost Project Man Down
16	Rudolphi Producties Het Verbrande Huis (reprise)	42	Mime Lichting 2018 Paradijsvertraging
18	Golden Palace O Mama!	44	Theaterzaken Via Rudolphi info en colofon
20	Bellevue Producties De Verschrikkelijke Wittgenstein		
22	Nicole Beutler Projects Metamorphosis		
24	Nicole Beutler Projects ism Dox Role Model (reprise)		
26	Nicole Beutler Projects The Exact Position of Things		
28	Eva Line de Boer Rust zacht Billy		

Lieve allemaal,

Tja, wat schrijf je als inleiding in dit nieuwe seizoensboekje als je in een totaal ander universum verkeert: een toekomst zonder Maarten van der Cammen. Nooit gedacht dat kon gebeuren wat er gebeurd is. Ik kijk terug op 12 rijke jaren samen met Maarten. Ben enorm dankbaar dat ik zolang met hem mocht werken, dat ik hem heb zien ontwikkelen tot de getalenteerde creatieve producent die hij was. Hij was de fijnste mens om mee samen te werken. Positief, vrolijk, vol humor, licht van geest, wars van ijdelheid, warm, altijd bezig met dingen mogelijk te maken, zonder zich uit het veld te laten slaan door obstakels. We missen deze bijzondere volbloed theaterman enorm!

Maar nu verder. En dat gaat goed. Karin van den Berg is ad interim terug op kantoor, dit jaar doen we samen de verkoop van de voorstellingen.

Ik put veel inspiratie uit de makers. We hebben veel nieuw eigen werk binnen Rudolphi Producties, waaronder een nieuwe voorstelling van grande dame Marlies Heuer in coproductie met de Toneelschuur en Orkater. We hebben nieuw werk van onze vaste gezelschappen. We hebben reprises van succesvolle voorstellingen. George en Eran en Via Berlin zijn komend seizoen volop in coproductie met andere gezelschappen dus jullie komen hen ongetwijfeld in ander aanbod weer tegen. Volgend jaar zijn zij weer bij ons present. En last but absolutely not least, we hebben een enorme hoeveelheid jonge theatermakers in the house. Groepen met grote bezetting: 8, 9, 10 man op de vloer. De noodzaak, speeldrang en passie spatten er vanaf.

Mijn voornemen om het dit seizoen even rustig aan te doen is dus niet gelukt. Omdat er zoveel energieke urgente plannen langskwamen. Omdat dat enorm troostend is. Omdat dát de benzine is waar onze motor op loopt. En omdat we denken en hopen dat dat voor jullie, de afnemers en voor het publiek ook zo is.

Om met Maartens woorden te spreken: Put on your dancing shoes!

Marie-Anne Rudolphi
oktober 2018

- speelperiode: september en oktober 2019
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: afhankelijk van selectie
- doelgroep: avontuurlijk publiek, jongeren, festivalpubliek
- NB: inclusief inleiding en nagesprek

Het Debuut

Het Debuut zet nieuw theatertalent in de schijnwerpers.

WIE

Rudolphi Producties is de artistieke thuishaven voor zelfstandige theatermakers. Makers met een voorliefde voor theater dat dicht op de huid van de samenleving zit. Rudolphi Producties kiest voor theater dat verbaast, ontroert, schuurt en verrast. Met Het Debuut geeft Rudolphi Producties ieder jaar pas afgestudeerde theatermakers een kans om zich verder te ontwikkelen en hun werk te tonen.

WAT

Inmiddels niet meer weg te denken uit het theaterlandschap: Het Debuut. De schakel tussen opleiding en praktijk, makers en publiek, talent en theaters. Jonge theatermakers die met lef en scherpzinnigheid hun werk tonen. Ieder jaar selecteert Rudolphi Producties de meest aansprekende voorstelling(en) tijdens het ITs Festival. In een avontuurlijke avond nemen de makers het publiek mee in hun belevingswereld.

De afgelopen jaren presenteerde Het Debuut theatermakers als George Tobal, Performancecollectief Urland, La Isla Bonita, Marijn Brussaard, Rundfunk, Linda Lugtenborg, Yamill Jones, Romano Haynes, Tarik Moree en Tim Olivier Somer.

PERSQUOTES

Over Het Debuut 2018

Maar liefst vijftien regisseurs hebben meegewerkt aan deze editie van Het Debuut dat gewoonlijk bestaat uit de drie beste voorstellingen, geselecteerd tijdens het ITs Festival. (...) Zo wordt My dinner with... een waar acteerfestijn van twee piepjonge acteurs die alles lijken te kunnen en die met enorme gretigheid en enthousiasme het publiek veroveren. Haarlems Dagblad

Het leverde een originele, uitzonderlijk goed gespeelde en bovenal schaamteloos leuke voorstelling op. (...) Een fascinerende toneelpuzzel voor liefhebbers, een aanstekelijk acteerfeest voor iedereen. Volkskrant

Over Het Debuut 2017:

Het Debuut. Dat is een prijs met inhoud. Volkskrant
Een sympathieke traditie (...) om het publiek kennis te laten maken met nieuw talent. Het Parool, Joukje Akveld

Over Het Debuut 2016:

Alle makers laten zien dat ze het lef hebben om zonder schroom hun eigen fascinaties en eigenaardigheden tentoon te stellen. Volkskrant

Over Het Debuut 2015:

La Isla Bonita is de gedroomde afstudeervoorstelling: verwarrend, veelzijdig, verontrustend én geestig. NRC Handelsblad

Over Het Debuut 2014:

Spetterende presentatie jonge theatermakers: Al met al een mooie avond, waarin elk eventueel pessimisme over de toekomst van het theater wordt gelogenstraff. Haarlems Dagblad

Decemberdagen (werktitel)

Met *Decemberdagen* vangen de makers op een speelse, humoristische wijze de tragiek van een beladen verleden.

WIE

Rudolphi Producties komt na het succes van *Paramaribo - Texel* (2015-2016) met een nieuwe voorstelling van regisseur Jette Derlagen en actrice Helen Kamperveen. Samen met schrijfster Esther Duysker hebben zij het concept ontwikkeld voor *Decemberdagen*.

WAT

Decemberdagen is een voorstelling waarin de verhouding tussen een Surinaamse moeder en haar twee volwassen dochters ernstig op de proef gesteld wordt wanneer de dochters per toeval het diepste geheim van hun moeder ontdekken.

Het vertelt het verhaal van een klein gezin met een groot trauma en bevraagt de begrippen loyaliteit, wortels en thuis. Wat als een vanzelfsprekende samenhang ontwricht raakt en je steeds minder herkent in daar waar je vandaan komt?

- speelperiode: oktober t/m december 2019
- festivalpremière in juni op Oerol Theaterpremière in het Bijlmerparktheater op 12 oktober 2019
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 75 minuten
- doelgroep: publiek met interesse in de geschiedenis van Nederland & Suriname, Nederlanders met een Surinaamse achtergrond die zich herkennen in de thematiek en familieomgang, vrouwen die zich aangetrokken voelen tot het levensverhaal van deze moeder met haar twee dochters

Decemberdagen toont een gezin dat de verscheurdheid van een land laat zien. Een verscheurdheid die als een barst door een samenleving loopt en daarbij vriendschappen en families niet spaart.

Puttend uit de persoonlijke verhalen van de actrices, schrijft Esther Duysker een nieuwe toneeltekst.

- tekst: Esther Duysker
- regie: Jette Derlagen
- spel: Helen Kamperveen, Manoushka Zeegelaar- Breeveld, Joy Wielkens
- muziekcompositie: Jan van Eerd
- decorontwerp: Janne Sterke
- kostuumontwerp: Dymph Boss
- lichtontwerp: Stijn van Bruggen
- regieadvies: Cecile Heuer
- *Decemberdagen* is een coproductie met het Bijlmerparktheater, Oerol en ACO Suriname

PERSQUOTES

Twee actrices, beiden relativerend, kijken speels terug en vertellen een groot verhaal. Grappige dialogen die zonder dat het ooit zwaar wordt, raken aan grote onderwerpen. Volkskrant over Paramaribo – Texel, Vincent Kouters

Deze voorstelling heeft geen toeters en bellen nodig om te raken. [...] Het scherpe contrast tussen de twee personages en hun culturen is mooi en met veel gevoel gebracht, op een pittige maar humoristische manier.

Paramaribo- Texel, geselecteerd voor Nederlands Theater Festival 2016 door de Wijkjury

Mama Marlene

WIE

Eva Marie de Waal en Sophie van Winden, beiden actrices en theatermakers, vormen sinds 2015 het collectief Waal&Wind. In hun voorstellingen onderzoeken zij actuele, universele thema's en geven deze vorm en inhoud vanuit een persoonlijke invalshoek, maar met een historisch perspectief. Bewust, feministisch, geengageerd zijn ze in het kiezen van hun onderwerpen en met veel humor, een uitgesproken vormgeving en zorgvuldig gekozen taalgebruik gaan ze die te lijf.

WAT

In *Mama Marlene*, de tweede voorstelling - na *Holy F* in 2016 - van het drieluik over de positie van de vrouw, zoomen we in op de vrouw als moeder. De twee makers Eva Marie en Sophie maken zich op voor een casting voor de rol van hun leven: Marlene Dietrich, de vrouw die niet alleen als sexsymbool, feministisch boegbeeld maar ook als oermoeder werd bestempeld. Aan de hand van scènes tussen Marlene en haar dochter Maria Riva worden de actrices geconfronteerd met hun eigen relatie tot hun moeder- en dochterschap. Welke bronnen kunnen wij tegenwoordig aanspreken over de levenskantelende verandering van dochter- naar moeder-zijn, hoe verhouden de vaders zich hiertoe en is het eigenlijk wel feministisch om stil te staan bij de moederrol? Marlene gaf zowel haar artiestzijn als haar moederschap tot in het kleinste detail vorm. Hoe willen wij dat doen in deze tijd en zijn sommige

gevoelens en gedachten niet veel te intiem en prive voor de publieke ruimte of is het juist noodzakelijk ze daar te delen?

Mama Marlene wordt een zoektocht naar de actuele stand van het moederschap, een persoonlijke vertelling met een geweldig theateraal historisch kader.

- tekst, concept en spel: Eva Marie de Waal en Sophie van Winden
- regie: Mirjam Koen
- scenografie: Miek Uittenhout

PERSQUOTES

Van Winden en De Waal weten wel hoe ze het publiek kunnen inpakken. Ze openen met een sterk woordrijm [...] Volkskrant

Holy F laat je achter met vragen, inzichten en interessante stof voor discussies die niet binnen de deuren van de theaterzaal kunnen blijven en dat is maar goed ook. De indrukwekkend treffende afsluiting van Simone van Saarloos, die met haar stem bewijst dat ze de woorden op papier zo'n kracht kan geven dat je bijna de barricade op wil springen, maakt de voorstelling en de boodschap compleet. Theaterkrant

Holy F van Rudolphi Producties is een hyperbewuste geschiedenisles in voornamelijk wit feminisme, die elke vorm van bekrompenheid rond het onderwerp op de hak neemt. Theaterkrant

- speelperiode: eind maart t/m eind mei 2020
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: circa 75 minuten
- doelgroep: vrouwen, dochters, moeders en iedereen die met hen te maken heeft, fans van Eva Marie de Waal en Sophie van Winden

Marlies Heuer en Jan kuijken

Neufville

WIE

Marlies Heuer volgde begin jaren zeventig de eigenzinnige mime-opleiding van de toneelschool van Amsterdam. Zij speelde onder andere bij Toneelgroep Amsterdam, Carver, theatergroep Carrousel, het RoTheater en het Onafhankelijk Toneel. Zij was te zien in de veel geprezen Marcel Proust cyclus van Guy Cassiers. In 1991 werd Heuer bekroond met een Albert van Dalsumprijs voor de productie Gebeurd in Turiijn. Zeven jaar later ontving ze een Theo d'Or voor haar rol als Hedda Gabler, in 2012 voor haar rol in *Am Ziel* van Toneelschuur Producties.

Jan Kuijken studeerde cello en piano. Hij was als muzikant actief in diverse genres, meestal kruisbestuivingen tussen klassiek, hedendaagse muziek, geïmproviseerde muziek, jazz, rock, etnische muziek. Daarnaast is hij is vooral actief als componist bij theater- en dansvoorstellingen de laatste jaren. Hij componeerde voor zo'n 20 voorstellingen de muziek.

Marlies Heuer en Jan Kuijken maakten samen de voorstellingen *Dubbelconcertino*, *Szymborska!*, *Happy Days* en *Uit de Tijd Vallen*.

WAT

Neufville is geïnspireerd op een autobiografisch verhaal in de 18e eeuw opgetekend door Maria de Neufville. Het is een verslag van een vrouw aan het eind van haar leven, zonder een enkele punt of komma is het een lange litanie waarin een opsomming van dood, verdriet, ziekte en hoop en nogmaals dood en gemist geluk. Ze weet ondanks de vele tegenslag in haar leven

tachtig jaar te worden. Op ongekunstelde wijze, zonder literaire aspiraties tekent zij haar droevig leven op.

Ik heb van myn vroege jeugd niet veel genoegte in de wereld gehad myn vader daar ik veel kyve van gehad heb kwam met myn 10 jaar te sterven so dat myn moeder met seven kindere weeuw bleef dat geen vrolyk huyshouwe gaf en also ik een humeur had dat met goedheyd alles van weet te krygen maar met kwaadheyd niemendal daar ik nog niet vry van ben en myn moeder myn met slaan en kyve myn beter dogt te maken....

En zo gaat Maria door, in een lange ademtocht. Het is spreektaal, maar door het gebrek aan interpunctie en de soms naïeve opsomming heeft haar verhaal een dramatische kracht die als muziek klinkt.

PERSQUOTES

Szymborska! begint als een beschaafd avondje poëzie, maar krijgt geleidelijk strakke lijnen. Dan is er niet langer sprake van netjes declameren, maar van een subtiel samenspel tussen muziek en tekst. Dat maakt de uitvoering meer dan een hommage aan de dichteres. De gedichten worden explosieven, die hard aankomen.

Als Jan Kuijken met piano en zogeheten 'klankband' de actrices opzweept tot een swingende, jazzy vertolking van de gedichten krijgt alles kracht en structuur. Volkskrant

Naar Marlies Heuer kijk je uiteraard in de wetenschap dat ze zelf oog in oog heeft gestaan met de dood, maar los daarvan is haar tot in de finesses beheerste, muzikale en intense manier van acteren opnieuw weergaloos mooi. Als ze opkomt lijkt ze klein en broos, gaandeweg de voorstelling zie je de glans van het theater op haar neerdalen en straalt ze in haar verdriet zowaar. De magie van het theater doet verder zijn onnavolgbare werk. Volkskrant over *Uit de tijd vallen*

- speelperiode: najaar 2019
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 75 minuten
- doelgroep: fans van Marlies Heuer, liefhebbers van (muziek)theater, van beeldend theater en poëzie

- concept en spel: Marlies Heuer
- concept, compositie en muziek: Jan Kuijken
- muziek: strijkkwartet n.n.b.
- regie en choreografie: Marc van Runxt
- dans: een oudere danseres
- kostuums: Bernadette Corstens
- *Neufville* wordt geproduceerd door Rudolphi Producties ism De Toneelschuur

- speelperiode: 25 nov t/m 28 dec 2019
- zaaltype: middenzaal
- duur van de voorstelling: 75 minuten
- doelgroep: Indo's, historici, liefhebbers van de Indische keuken en van theater

Gouwe Pinda's (reprise)

Gouwe Pinda's is een voorstelling over emigratie, familiegeheimen, ontworteling, heimwee en zwijgen over het oorlogsverleden.

WIE

Na de succesvolle voorstelling *Ouwe Pinda's* (2014) waren Bodil de la Parra en Nadja Hüpscher nog niet uitverteld. Met Esther Scheldwacht aan hun zijde is ook nu weer geput uit ervaringen en familie verhalen van de actrices en hun Indische achtergrond. Gevoelens van ontworteld zijn en het verlangen naar vergane tropische dagen vormen de basis voor de tekst, die werd geschreven door Bodil de la Parra.

WAT

Vanwege het grote succes en op veler verzoek bieden we *Gouwe Pinda's* komend seizoen opnieuw aan gedurende een beperkte periode.

In deze tragikomedie slijten drie Indische zussen van in de zeventig hun dagen in een serviceflat. Met hun bijbehorende gewoontes en ingesleten verhoudingen, leven ze onafscheidelijk van elkaar in een tropische cocon. Als er een album opduikt met foto's uit hun jeugd in voormalig Nederlands-Indië, gaat het verleden op de schop en komen de verhoudingen op scherp te staan. Een portret van drie zussen die niet alleen worstelen met zichzelf en met elkaar, maar ook met hun koloniale achtergrond en verleden.

- tekst: Bodil de la Parra
- regie: Paul Knieriem
- spel: Nadja Hüpscher, Bodil de la Parra en Esther Scheldwacht
- vormgeving: Lidwien van Kempen

PERSQUOTES

Gouwe Pinda's bestaat uit een aaneenschakeling taferelen van drie koppige dametjes, met te weinig omhanden en te veel herinneringen. Bodil de la Parra levert, bijna consequent vanuit haar stoel in het overzichtelijke midden, commentaar op alles en iedereen; Esther Scheldwacht banjert daar lippenstiftend en haarsprayend doorheen, in gedachten bij haar kalverliefde-op-leeftijd; en Nadja Hüpscher trippelt daar weer nerveus en conflictvermijgend tussendoor.

Vooraf door het aanstekelijke samenspel - dan weer fijnbesnaard, dan weer lekker grof aangezet - blijft het intrigeren. Het Parool

*Esther Scheldwacht, Bodil de la Parra en Nadja Hüpscher vertolken vanaf de eerste seconde van hun opkomst typische Indische dames. In de vertraagde beweging, het aangezette Maleise accent, het praten over eten en familie, de stroom herinneringen: zo'n beetje alles dat bekend is uit het koloniale verleden. In 2014 maakten De la Parra en Hüpscher *Ouwe Pinda's*, nu spelen ze het vervolg erop met Scheldwacht als derde personage. Een keuze die volkomen aanvaardbaar is: Scheldwacht is een actrice die de Oriënt schitterend kan uitbeelden in voorstellingen zoals haar eigen *De Sunshine Show* en in *Mightysociety*10. Maar ze kan meer, getuige haar rol als Tineke, echtgenote van Leo Vroman (Kees Hulst) in het roerende *Hoe mooi alles*. Theaterkrant*

- speelperiode: januari 2020
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 70 minuten
- doelgroep: liefhebbers van familie verhalen, publiek met cultureel diverse achtergrond, lezers van de boeken van Geert Mak en vergelijkbare geschiedschrijving

Het Verbrande Huis (reprise)

Wat rest zijn de familieverhalen. En die kunnen NU verteld.

WIE

Actrice en schrijfster Bodil de la Parra heeft wederom een prachtig verhaal over haar kleurrijke achtergrond geschreven. Eerder maakte ze onder de vleugels van Rudolphi Producties *Ouwe Pinda's* en *Gouwe Pinda's* over haar Indische verleden en familie.

WAT

Bodil de la Parra wekt haar bijzondere Surinaamse familie weer tot leven. Daarbij gaat ze ook terug naar haar Joods-Portugese voorouders, die, ooit op de vlucht voor de inquisitie, in Suriname terecht kwamen. Een persoonlijk verhaal dat zijn licht laat schijnen op de Nederlands-Surinaamse geschiedenis. *Het Verbrande Huis* is een ode aan de familie De la Parra. Op Oerol 2018 werd *Het Verbrande Huis* erg goed ontvangen. In het seizoen 18/19 speelt de voorstelling in het vlakke vloeren circuit en gaat in première op 17 oktober in de Toneelschuur in Haarlem. We denken dat er nog genoeg animo is om een tweede tournee te organiseren in 2020.

- tekst & spel: Bodil de la Parra
- eindregie: Paul Knieriem
- vormgeving: Michiel Voet
- kostuums: Arien de Vries

PERSQUOTES

*De la Parra is de belichaming van ons VOC-verleden en WIC-verleden. Letterlijk. In haar stroomt het bloed van slaven en slavendrijvers, van joden, van creolen, van Schotten, van Nederlanders.... Eerder gebruikte ze de familieverhalen van haar Indische moeder Lies Oei in *Ouwe Pinda's* en *Gouwe Pinda's*. In *Het Verbrande Huis* is de Surinaamse familie van vader, Pim de la Parra aan de beurt.(...)*

Bodil de la Parra kan nog honderden verhalen vertellen. Verhalen over haar familie en over ons. Over onze geschiedenis die de wereld maakte wat ze nu is. Relevant, urgent, prachtig verteld en mooi geregisseerd door Wimie Wilhelm. Ik kan niet wachten op een vervolg. Scènes

Dus liever naar het Verbrande Huis, een solo van Bodil de la Parra, die een boeiende duik neemt in de geschiedenis van haar Surinaamse familie en daarbij ook pijnlijke ontdekkingen doet. Nog in ontwikkeling deze voorstelling, maar nu al zeer de moeite waard.

De Telegraaf

Het is een geschiedenis rijk aan anekdotes en drama. Maar wat het vooral dramatisch maakt is dat de apotheek een paar jaar geleden is afgebrand. Wat ooit gold als het mooiste huis van Suriname, met zijn groen hardhouten vloeren en balkon met 48 spijltjes, ging in rook op. Haar vader 'die al jong geleerd heeft zich niet teveel aan dingen te hechten', haalt er bijna achteloos zijn schouders over op. "Je kunt altijd nog de verhalen vertellen." Zo is het en dat doet ze. Dagblad van het Noorden

Golden Palace

O Mama!

Ze zijn de antropologen onder de theatermakers: vlijmscherp en humoristisch observeren de leden van Golden Palace alle menselijk gedrag.

WIE

In het fysieke theater van Golden Palace toont het lichaam wat de geest verborgen probeert te houden. Het is alsof je iets ziet dat je eigenlijk niet had mogen zien. Dat is pijnlijk, maar werkt onontkoombaar op de lachspieren. Voor Golden Palace is het theater bij uitstek een plek voor antropologisch onderzoek en volgens de Volkskrant is het gezelschap 'een meester in het fileren van culturen'. Voor de voorstelling *O Mama!* duikt Golden Palace diep in de wereld van zwangerschap en geboorte.

WAT

O Mama! is een associatieve, beeldende voorstelling over de pijnlijk-humoristische tegenstelling tussen neurotische controledwang en de onbevattelijke chaos van een geboorte.

Drie zwangere vrouwen bereiden zich voor op de geboorte van hun kind. Ze roken niet, ze drinken niet en leiden een perfect harmonieus bestaan. Ook brengen ze uren door in de Pré-natal. Maar dan begint het. Met de eerste

weeën verandert alles. De wereld wordt een oerlandschap, de vrouwen worden dieren. Nietsontziende oerdieren.

De moerassige wereld van zwangerschap en geboorte heeft een sterke verbinding met het onderbewustzijn en in deze voorstelling kiest Golden Palace voor een surrealistische beeldtaal met maskers en poppen. Voor artistiek leider Ingrid Kuijpers vormt haar eigen zwangerschap een van de inspiratiebronnen. Vol ontzag zag zij haar lichaam veranderen in een leven scheppende machine. De bevalling was een

heftige confrontatie: zij moest de controle loslaten en zich overgeven aan de oerkracht van het baren. Verder weg van de geordende werkelijkheid kan een mens niet komen. Geen wonder dat de oorsprong van alle religie een vrouw is: Alma Mater, de moedergodin!

- concept en regie: Ingrid Kuijpers
- spel: 3 bewegingsactrices

PERSQUOTES

Golden Palace fileert menselijk gedrag op vlijmscherpe wijze, zeer humoristisch en met het oog van een uitstekend antropoloog. Volkskrant.

Golden Palace is lekker absurdistisch op dreef. Met een minimum aan tekst worden herkenbare neuroses blootgelegd. Volkskrant over Shop till you drop

Bij Golden Palace is de slapstick altijd heel oer. Geen gein om de gein, maar een fysieke vertaling van de wirwar aan ongenoemens en hunkeringen die het innerlijk van de mens beroeren. Trouw

Golden Palace is een meester in het fileren van culturen. Ze vergroten gebruiken uit, isoleren clichés en dan opeens ziet het bekende er absurd uit. Volkskrant

- speelperiode: november 2019 t/m januari 2020 (première 9 november Toneelschuur Haarlem)
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 75 minuten
- doelgroep: theaterliefhebbers, fans van Golden Palace, liefhebbers van mime, iedereen die op een of andere manier met het krijgen van een kind te maken heeft (gehad)

- speeldata in Bellevue: 20 april t/m 26 mei 2019, 12:30 uur (muv za en ma)
- première: zondag 5 mei 2019, 12:30 u.
- speelperiode: half maart t/m eind april 2020
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 60 minuten
- doelgroep: alle theaterliefhebbers

De Verschrikkelijke Wittgenstein

WIE

Bellevue Producties is de 'schrijfwerkplaats' van Theater Bellevue in Amsterdam. Het presenteert én produceert al meer dan 30 jaar nieuw Nederlandstalig repertoire dat ruimte biedt aan de stemmen van theatermakers die op de wereld om ons heen reflecteren.

Roeland Hofman (1982) is theaterregisseur en -schrijver. Hij werkte eerder bij o.a. Toneelgroep Oostpool, De Toneelmakerij, Het Zuidelijk Toneel en Generale Oost. Eerder bewerkte hij het gelauwerde *Wittgenstein's Mistress* (2016). In zijn voorstellingen onderzoekt hij de functie van de taal en de groeiende invloed van het individualisme in de hedendaagse maatschappij.

Martijn Nieuwerf maakte op 13-jarige leeftijd zijn acteerdebuut als hoofdrolspeler Maarten in de populaire jeugdserie *De Zevensprong*. Hij was een van de oprichters van de theatergroep 't Barre Land, met wie hij vele voorstellingen in binnen- en buitenland maakte. In de bioscoop was hij de afgelopen jaren al te zien in hits als *Gooische Vrouwen*, *De Gelukkige Huisvrouw* en *Sonny Boy*. De laatste jaren is hij o.a. te zien geweest in producties van DeLaMar en Toneelgroep Oostpool.

WAT

Paul Wittgenstein – eenarmig concertpianist – gelooft heilig in de verheffende waarden van muziek en kunst. Met iedereen die het hier niet mee eens is heeft hij zeer weinig geduld.

Elke zondag geeft Wittgenstein les aan huis. Zo ook aan de verwende kinderen Charlie en Mathilda. De pupillen hebben zo'n hekel aan hun veeleisende pianoleraar dat ze besluiten een gewelddadige punt te willen zetten achter de ellendige indoctrinatie.

Wittgenstein krijgt lucht van dit plan en bedenkt - op zijn beurt - een tegenzet om Matilda en Charlie te straffen voor hun amorele gedrag. Wat volgt is een vilein spel vol intriges, verfiijnde scheldpartijen en botsende opvattingen over het belang van vingeroefeningen.

- tekst & regie: Roeland Hofman
- spel: Martijn Nieuwerf, Tobias Nierop, Isabell Houdtzagers, Billy de Walle
- decor: Sascha van Riel

PERSQUOTES

Schrijver Roeland Hofman heeft die 'zich vaak in romantiek verliezende levensfase' meeslepend verwoord. Trouw over They are just kids - Toneelgroep Oostpool

Door de absurdistische tekst en de hysterische beelden kriebelt de lach onbedaarlijk in je keel. Tot je het lachen niet meer kunt inhouden en alleen nog gefascineerd, bij vlagen vol ongeloof, naar het toneel kan staren. Theaterkrant over Botten - tgECHO

Nieuwerf is even vernuftig als hilarisch. Parool over In de ban van Broadway - DeLaMar Producties

Een mooie groep acteurs – naast Mulder zijn vooral Kees Hulst en Martijn Nieuwerf in topvorm. Trouw over Lulu - Toneelgroep Oostpool

Vincent van der Valk speelt met een mengeling van jeugdige bravoure en vertwijfeling Kostja en heeft in Martijn Nieuwerf een ideale tegenspeler. Theaterkrant over Een Meeuw – Toneelgroep Oostpool

Nicole Beutler Projects

8:METAMORPHOSIS

Het enige dat zeker is, is dat alles verandert.

WIE

Het werk van Nicole Beutler nodigt uit tot een kritische reflectie op het menselijk bestaan en de dans- en performancekunst en wordt gedreven door idealisme en het verlangen naar de utopie van een betere samenleving. Met een nieuwsgierige blik op de wereld verkent Beutler nieuwe territoria en vormen binnen de kunst. De grenzeloze visie op de danskunst uit zich in de pluriformiteit van het werk; van moderne dans, performance en fysiek theater tot aan ballroom, urban dans of ballet. Uitgangspunt is vooruitstrevend werk te realiseren, werk dat tot denken aanzet, dat nieuwe ruimtes opent in ons denken, dat verbaast door schoonheid en precisie. In 2018 werd Beutler onderscheiden met de Gieskes Strijbis Podiumprijs, de grootste Nederlandse prijs voor kwaliteit en diversiteit in de podiumkunsten.

WAT

Metamorphosis is een dansopera, een belevenis en een locatievoorstelling voor de grote zaal. Geïnspireerd door M.C. Escher, Ovidius en de muziek van Purcell ontwikkelt Nicole Beutler opnieuw een muziektheatervoorstelling volgens haar eigen wetten: totaaltheater dat de kracht van verandering viert. Zang, dans en percussie zijn in dit stuk onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ze stuwen elkaar voort binnen een constant veranderende beeldenstroom. In deze hedendaagse opera voor lichaam en stem kom je terecht in een caleidoscopische wereld die, net als het werk van Escher, je perspectief even helemaal

op z'n kop zet.

Na de succesvolle muziektheatervoorstelling *Dido Dido* verdiept Beutler zich opnieuw in een stuk van barokcomponist Henry Purcell. Dit keer kiest ze voor het indringende *Cold Song* uit King Arthur. Dit lied over een wintergeest die liever bevroren blijft, herinnert ons aan onze eigen weerstand tegen verandering. De zangers, de virtuose percussionist Frank Rosaly en elektronische componist Gary Shepherd transformeren deze radicale compositie tot een organisch groeiende muzikale explosie.

In 8:METAMORPHOSIS daagt theatermaker Nicole Beutler je uit om het vertrouwde achter je te laten en de onvermijdelijkheid van verandering onder ogen te zien. Zowel in ons persoonlijke leven als in de maatschappij is verandering constant: liefdes verwelken, gebouwen overwoekeren, het ijs smelt, het patriërchaat verliest zijn grip. Niets blijft zoals het was. Enerzijds hunkeren we naar verandering, aan de andere kant klampen we ons vast aan het bekende. Hoe ga je hier mee om?

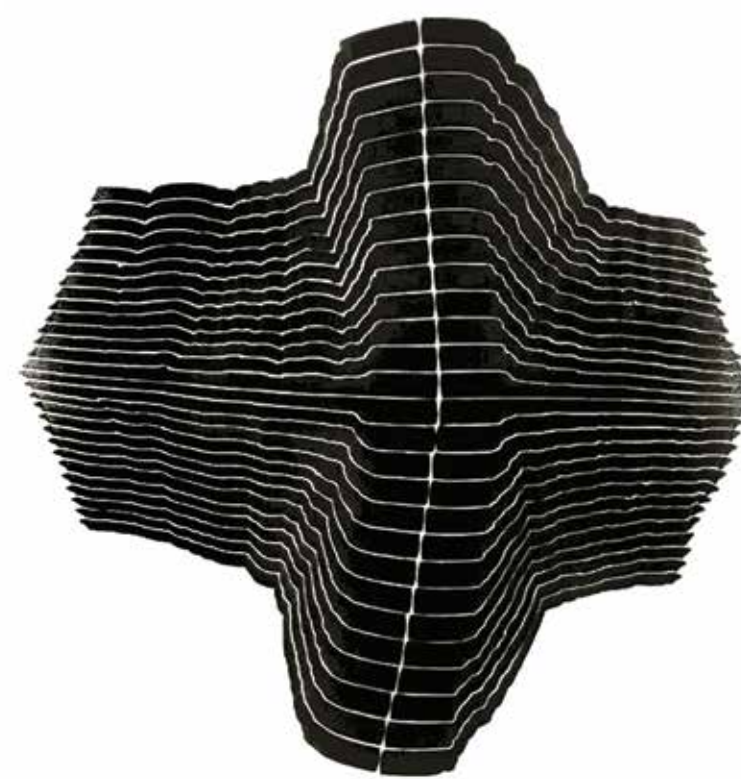
PERSQUOTES

Een choreografe die best wel meester van revisitation genoemd mag worden. Met haar analytische, ogenschijnlijk koude toepassing van choreografische methoden snijdt Nicole Beutler door dansstukken, liederen of thema's van een ver verleden of van vandaag. Ze gaat als een archeologe te werk en zo leren we samen met haar opnieuw naar iets kijken, of leren we het anders kennen. El Balandre over *Dido Dido*

Dido Dido is een uitgepuurd theater van lichaam, stem en adem, dat de aandacht gijzelt met een sterk ritme en mooie vondsten. NRC Handelsblad over *Dido Dido*

- tournee: september - oktober 2019
- duur: 75 minuten
- zaal: groot
- discipline: muziektheater
- doelgroep en selling points: liefhebbers van opera, klassieke muziek, totaal theater, Purcell en dans; Escher-fans

- concept, regie, choreografie: Nicole Beutler
- muziek: Gary Shepherd
- slagwerk: Frank Rosaly
- performers en medemakers: Felix Schellekens, Dominik Kramer, Sebastian Pickering, Rob Polmann, Tiemo Tembuysen, Arnout Lems e.a.
- lichtontwerp: Minna Tiikkainen
- kostuums: Jessica Helbach
- decorontwerp: Julian Maiwald
- coproductent: Operadagen Rotterdam, Dampfzentrale Bern, Internationaal Theater Amsterdam

- speelperiode: sep – nov 2019
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 60 minuten
- doelgroep: iedereen vanaf 12 jaar en (veel) ouder.

Role Model (reprise)

'I've learned that people will forget what you said, people will forget what you did, but people will never forget how you made them feel.'
Maya Angelou

WIE

Nicole Beutler Projects realiseert de projecten van theatermaker en choreograaf Nicole Beutler, vaak in samenwerking met andere kunstenaars en organisaties.

DOX is hét huis voor jong podiumtalent in Utrecht. Het is een plek waar performers en makers zich verder kunnen ontwikkelen op het gebied van theater, dans, urban arts, muziek, visuals en film.

Magne van den Berg studeerde aan de Mime-opleiding in Amsterdam en maakt sindsdien haar eigen voorstellingen. Haar eerste teksten registreerde ze zelf, latere teksten zijn geregisseerd door anderen. In 2008 won ze de allerlaatste H.G Van der Vies-prijs voor het stuk *De lange nasleep van een korte mededeling*. De tekst *Met mijn vader in bed (wegens omstandigheden)* is vertaald in het Duits nadat het werd geselecteerd voor het Neue Stücke Festival in Wiesbaden. Ook werkt ze regelmatig nauw samen met Nicole Beutler.

WAT

Het opzweepende dansconcert *Role Model* brengt de urban danswereld van DOX samen met het sterk inhoudelijke en gestileerde theater van

Nicole Beutler en Magne van den Berg. In *Role Model* staat een groep jonge vrouwen samen sterk. Mannelijk, vrouwelijk, onverschrokken, onzeker, rauw, zacht... Ze laten zien hoe mooi het is om trots te zijn op wie je bent. Met martial arts, voguing, hiphop, house, rap en zang is *Role Model* een voorstelling die eigenheid en diversiteit viert. Zes persoonlijkheden zetten een krachtig beeld van empowerment neer op de energieke elektronische soundtrack van DJ Streamer.

- regie: Nicole Beutler en Magne van den Berg
- choreografie ism de dansers: Anne Fay Kops, Debbie Ruijter, Deschny Rogers, Djinti Sullivan / Nicole Geertruida, Lucinda Wessels, Tamara Robledo Oud (cast o.v.b.)
- tekst ism de dansers / tekstcoach: Magne van den Berg
- muziek: Gary Shepherd (DJ Streamer)
- kostuums: Jessica Helbach
- scenografie en lichtontwerp: Sascha van Riel

PERSQUOTES

In Role Model laten DOX en NBprojects de kracht van het individu in een groep zien. Zes verschillende vrouwen, verschillende lichamen, kleuren, haarstijlen en karakters laten met martial arts, vogue, hiphop, house, rap en zang zien hoe anders zijn een kracht is die alleen jij bezit. (...) In een organische flow neemt steeds een andere danseres het voortouw. Als een rolmodel, die ervoor zorgt dat een ander meisje de leiding durft te nemen. Een interessant en krachtig begin met een bijna eindeloze herhaling, in een minimaal en bijna futuristisch decor vol met zilverpapier. Theaterkrant, Ayden Dijkstra

Ze zijn mooi, ieder op eigen wijze en misschien niet volgens de norm, maar je denkt wel: wow! (...) Een urban dansexplosie van verscheidenheid. (...) Trots zijn ze, op wie ze zijn en hoe ze hebben geknokt om er te komen. Je kleur, je sekse: breek maar eens door maatschappelijke beperkingen, daar is moed voor nodig. (...) Al met al biedt Role Model geen nieuwe, maar wel een noodzakelijke boodschap in een tijd van #metoo en zelfmanifestatie op social media, zeker voor de 12+-doelgroep waarvoor deze productie is bedoeld. (...) Heb je de moed gevat, dan kun je lekker zelf bepalen wie je bent en waarvoor je staat. Dat wordt duidelijk in een verrukkelijke catwalkfinale, waarin de zes transformeren in de krankzinnigste figuren: baboesjka, cowboygirl, Alpenmeisje, majorette, flamencokoningin. Je kunt het allemaal zijn. Trouw, Alexander Hiskemuller

Nicole Beutler Projects

the exact position of things

Nicole Beutler over *the exact position of things*:

‘Houden we niet allemaal aan het bekende vast uit angst voor het onbekende? Waarvoor ben jij bang? Wat is jouw logica? Waar de maatschappij niet klopt, vindt kunst haar inspiratie. Wat moet je met alles gelukkig en mooi? Juist imperfectie raakt mij. Knulligheid, de kwetsbare mens. Mensen met Alzheimer in een tehuis zitten gevangen in een ruimte zoals in hun eigen brein. Mijn personages stoppen nooit met vragen stellen. Ze klampen zich vast en dat vertaalt zich in het lichaam. Het is ongelofelijk indrukwekkend. Triest, maar ook heel grappig soms. Lijven vol verhalen, die wil ik zien.’

WIE

Nicole Beutler Projects bestaat 10 jaar. Nicole Beutler maakt sinds 20 jaar voorstellingen en ze wordt 50 in 2019. Dat vieren we met een vroeg werk uit Nicole's maakcarrière. Met *the exact position of things* wist ze in 2005 haar stempel te drukken op de Nederlandse dansscene en maakte het publiek kennis met haar kenmerkende beeldende stijl. Beutlers gestileerd danstheater verbaast door schoonheid en precisie, opent nieuwe ruimtes in ons denken en is doordrenkt met lichtheid en humor. Deze voorstelling werd door theaterblad TM verkozen tot een van de vijf beste dansstukken van 2004/05.

WAT

De voorstelling *the exact position of things* is in 2005 gemaakt en werd toen enthousiast ontvangen. Opgenomen in de serie nieuwe theatermakers werd zij genomineerd voor de eerste BNG Nieuwe Theatermakers prijs, tourde zij door het land en op internationale festivals. In deze beeldende voorstelling ontwikkelde Nicole haar handschrift als choreografe, die hele unieke gecomponeerde werelden schept, haar eigen toneelwetten ontwerpt en niet in een hokje te plaatsen is: is het dans, mime of theater?

Het is een choreografie van alledaagse momenten, woorden en handelingen, gebaseerd op een documentaire over een vrouw in een laat stadium van de ziekte Alzheimer (Der Tag der in der Handtasche verschwand, WDR). Zonder houvast schuift die oude dame door de wereld, met alle macht vasthoudend aan dat wat zich in haar bewustzijn als herkenbaar toont. Steeds weer dezelfde momenten herhalend, alsof ze altijd en steeds weer nieuw waren.

Gespeeld door de originele cast mimespeler Esther Snelder en actrice Hester van Hasselt volgt het

PERSQUOTES

In haar ijzersterke the exact position of things scheren twee vrouwelijke dansers in het schemerdonker langs realiteitsverlies en desoriëntatie. Soms schuifelend als oude besjes die doorslaan in het plaatsen van een onooglijk karpet, soms extatisch meegevoerd in 'lullige' dansjes die de mentale vervreemding hilarisch maar aangrijpend onderstrepen. Een desolaat universum waarin woorden hun betekenis verliezen en mensen, om niet ten onder te gaan, blijven vasthouden aan stellige vormen. Trouw

De twee vrouwen in the exact position of things trekken je meteen mee in een wereld die zowel herkenbaar als vreemd is. Volkskrant

- speelperiode: half 2019 t/m jan 2020
- discipline: dans/performance
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 50 minuten
- doelgroep: liefhebbers van mime, dans, performance, beeldend theater, kenners van het werk van Nicole Beutler

stuk de desoriëntatie van een vrouw die niets meer weet, zelfs niet haar eigen naam.

De voorstelling toont een constant verlies van de grip op de werkelijkheid en de poging om te overleven door zich vast te klampen aan bekende rituelen. Elke zin is een viering van het hier en nu, elke handeling staat los van het moment ervoor. *the exact position of things* is een donkere voorstelling, waarin de grenzen van ons menselijke houvast verdwijnen in een oneindige ruimte van mogelijke betekenissen. Nicole Beutler benadert dit zware onderwerp met veel detail en finesse en met subtiele humor.

- concept/choreografie: Nicole Beutler
gemaakt ism de performers: Hester van Hasselt, Esther Snelder
- muziek: Gary Shepherd
- lichtontwerp: Minna Tiikkainen
- dramaturgie: Robert Steijn, Igor Dobricic

Eva Line de Boer

Rust zacht Billy

We kunnen de poging alleen zien als we heel nauwkeurig kijken. Naar de wereld als een poppenkast, naar elkaar en naar onszelf.

WIE

Eva Line de Boer geeft in haar voorstellingen vorm aan haar fascinatie voor het openlijk delen van emoties in de openbare ruimte. Haar werk kenmerkt zich door een sterke stilering van gedrag en een grote liefde voor de pogende mens. Met haar voorstellingen nodigt Eva haar publiek uit om zonder oordeel te kijken, daarbij is het ontwapende effect van humor belangrijk omdat het de grote thema's waar de personages mee worstelen lucht geeft. Eva ontving de Ton Lutz Award voor de meest veelbelovende afstudeerregie en in 2016 won zij de BNG Bank Theaterprijs 2016 met *Dit gebeurt allemaal tegelijk*. Naast haar autonome werk regisseert Eva in opdracht voor onder andere Rudolphi Producties in coproductie met Theatergroep Carver, Berg&Bos, Zeelandia & NT-Jong.

WAT

Een gedicht op Facebook, een video van drie kinderen die een altaar bouwen voor hun kat, de begrafenisselfie; in de digitale deelcultuur tast iedereen de grenzen af van hoe om te gaan met rouw in het openbaar. Regisseur Eva Line de Boer wil met haar nieuwe montagevoorstelling pleiten voor een meer open relatie met de dood en daarbij het internet omarmen als een nieuw platform om verlies vorm te geven.

Voor deze voorstelling putten Eva en haar artistieke team uit documentaire bronnen en zo krijgen eerder uitgesproken begrafenisspeeches, online

gevonden beelden en herdenkingspagina's een tweede kans. *Rust Zacht Billy* is een ode aan de menselijke poging om het ultieme afscheid vorm te geven, maar schuwt het niet om de ongemakkelijkheid, taboes en verouderde rituelen rond dit onderwerp te bevragen.

De cast van *Rust Zacht Billy* bestaat uit een diverse groep aan acteurs, zowel qua leeftijd, geslacht als culturele achtergrond, die niet de rollen spelen die je op basis van genoemde criteria verwacht. Wel wordt er gespeeld met het verschuiven van betekenis en impact afhankelijk van wie iets zegt of doet. Als een oudere vrouw door een rondzingerende microfoon *Somewhere over the Rainbow* zingt voor haar overleden broer, is de beleving anders dan wanneer een kind dit doet.

PERSQUOTES

Eva Line de Boer weet met haar voorstelling Euphoria een indringende uitvoering te brengen, ditmaal over verlies, rouw en troost. De stijl is aarzelend, zoekend. Dat is een gevaarlijke manier van regisseren, maar het lukt prachtig. Actrice Tine Cartuyvels vertolkt rouw ontroerend: verstild, sprakeloos bijna.
Kester Freriks over *Euphoria*, NRC Handelsblad

Een parade van menselijke emoties en situaties trekken in een constante stroom aan het publiek voorbij. De scènes gaan van absurd naar herkenbaar, waarbij contrasterende ervaringen onder de loep worden genomen. Eva Line de Boer levert een doordachte voorstelling af over de willekeur van het leven. Haar regie is bijzonder secuur en de vormgeving tot in de puntjes verzorgd. De Boer heeft de diverse groep spelers (acteurs met diverse achtergronden en leeftijden) tot een hechte eenheid gesmeed en zet de diversiteit met maximaal effect in. Een vreugdevolle en ontroerende ervaring.
Uit het juryrapport van de BNG Bank Theaterprijs

- speelperiode: half januari t/m maart 2020 (17 januari 2020 première in het Chassé Theater in Breda)
- zaaltype: kleine en middenzaal (min 10 x 8m.)
- duur: 90 minuten
- doelgroep: geschikt voor een groot en breed publiek, de thematiek van rouwen en afscheid-nemen is voor iedereen relevant, omdat iedereen er vroeg of laat mee te maken krijgt, of het nu gaat om afscheid van iemand die dichtbij je staat of om het verdriet van rouwende mensen om je heen

- concept & regie: Eva Line de Boer
- tekstcompositie: Elly Scheele
- geluidsontwerp: Harpo 't Hart
- scenografie: Tim Vermeulen
- spel: o.a. Leòn Ali Çiftçi, Raymonde de Kuiper & Belinda van der Stoep
- een coproductie met Het Zuidelijk Toneel

De Klingon Hamlet

(werktitel)

Performancecollectief URLAND maakt geen Hamlet

WIE
URLAND is een performancecollectief
URLAND werkt autonoom
URLAND kent geen hiërarchie, er is geen regisseur
URLAND ontwerpt het beeld
URLAND maakt het geluid
URLAND schrijft de tekst
URLAND staat zelf op scène
URLAND experimenteert
URLAND verwijst, citeert en samplet
URLAND ziet technologie als middel, niet als doel
URLAND gelooft in live art in digital times

WAT
URLAND is naar Indianapolis (USA) gegaan om het 25e lustrum van The Klingon Language Institute bij te wonen. Daar ontmoetten ze de uitvinder van deze taal, bezeten linguïsten, en andere lieve extremisten op zoek naar gelijkgestemden.
URLAND maakt met *De Klingon Hamlet* een roadmovie en een performance over taal ineen.

URLAND maakt een voorstelling over taalfetisjisme. In de Star Trek film *Undiscovered Country* (1991) stelt Klingon Kanselier Gorkon: “You have not experienced Shakespeare until you have read him in the original Klingon.” Voor Trekkies (Star Trek fans) genoeg aanleiding om Hamlet te ‘hertalen’; in de meest succesvolle geconstrueerde taal ter wereld: het Klingon.

URLAND is geïnspireerd door: Star Trek VI: *The Undiscovered Country*, Wil’yem Sheq’spir, taal filosofie, Hamlet, De Waarheid, In the land of invented languages – Arika Okrent, The Tragedy of Khamlet, Son of the Emperor of Qo’noS.

- spel & concept: Ludwig Bindervoet, Thomas Dudkiewicz, Marijn Alexander de Jong, Jimi Zoet
- coproductie: Theater Rotterdam

PERSQUOTES

Urland neutraliseert cynisme over theater. Op hun soms inventieve, soms kneuterige wijze scheitst het viertal hun versie van de magie en fantasie van theater. NRC over UR (genomineerd Nederlands Theater Festival)

In een reeks losjes gemonteerde scènes geven de vier hun kijk op het belang van de vrijheid en magie die kunst kan bieden. Hoe persoonlijker de Urland-jongens worden, hoe aanstekelijker hun spel. Volkskrant

UR is absurd, grappig, aangenaam onvoorspelbaar en ademt vooral liefde voor de magie van theater uit. Scenes

Door zowel hun artistieke visie als de mogelijke kritiek erop beide volledig serieus te nemen en evenwaardig te laten vertolken levert URLAND met hun UR-triënnale een boeiend antwoord op de vraag hoe je je tot je eigen (artistieke) verleden moet verhouden. Theaterkrant

De idealen waar ze naar streven (–) blijven overeind, maar tegelijkertijd is er ruimte voor zelfspot. 8Weekly over De Ur-triënnale

- speelperiode: maart, april, uitloop mei 2020 (première op 4 maart 2020 in Theater Rotterdam)
- zaaltype: kleine en middenzaal (min 9 x 9m.)
- duur: 75 minuten
- doelgroep: (toekomstige) liefhebbers van kunst
- steekwoorden: language big problem, Stark Trek Fanbase, LARP, 16+
- NB: 1ste helft voorstelling is in het Nederlands & Engels (beeld ondertiteld) en 2de helft van de voorstelling is in Klingon met Nederlandse bovenfiteling

De Theatertroep

Love for Love

**Though satire scarce dares grin 'tis grown so mild;
Or only shows its teeth, as if it smiled.**

WIE

De Theatertroep is een collectief van tien toneelspelers met een herkenbare speelstijl waarin de mechaniek van het 'theatermaken' wordt blootgelegd. De Theatertroep gaat voortdurend op zoek naar nieuwe vormen van theatermaken, nieuwe locaties om te spelen en nieuwe verbindingen met andere kunst-disciplines. Zij doorspit met regelmaat het rijke aanbod aan klassieke en moderne toneel-literatuur, maar duikt even gretig in de geschiedenis van de film, de beeldende kunst, het cabaret en de sketchshow en schrijft daarnaast zelf nieuw repertoire.

WAT

In lijn met hun ontwikkelde Vaudeville-stijl spelen ze *Love for Love* van William Congreve. In Engeland zijn meest gevierde en populaire stuk. *Love for Love* is een flitsende komedie van knechten en meesters, van schuldeisers en pikante seksuele roddels, kortom: een familie-soap en comedy of excellent wit inéén. Nadat in het post-Shakespeare Engeland alle theaters op last van de zwarte-kousen-politici van Oliver Cromwell gesloten waren geweest, vond op de Londense plankieren een wedergeboorte plaats van de komedie, middels de zogenoemde Restoration Comedy. In dat genre was Congreve een eloquent

schrijver, misschien wel de grootste van zijn tijd. In de proloog van *Love for Love* vertellen de vrijgevochten toneelspelers hoe ze hun oude werkgever die hen uitbuitte vaarwel hebben gezegd en zelf een eigen theater hebben geopend met behulp van schenkingen van vermogend publiek. Ze bedanken de gulle gevers om vervolgens uit te leggen dat er geen artistieke concessies zijn gedaan, men moet dus geen tamme publiekspleaser verwachten, maar een bijtende satire, want satire heeft tanden en tanden moet je zien, niet slechts in een vleierende glimlach.

PERSQUOTES

Intelligent en gelaagd theater is het, goed gespeeld en buitengewoon geestig.
Joukje Akveld over *Driekoningenavond* in Het Parool

Een flauwe plot wordt dankzij hun briljante, zogenaamd terloopse stijl van spelen, echt grappig. Vincent Kouters over *Driekoningenavond* in de Volkskrant

Met fris en verademend spel laat het collectief de tekst volledig zijn werk doen. Voorbij de prachtige observaties en hilarische taalverwarren laat deze eenakter je achter met een ontheemd en hol gevoel, waarin de werkelijkheid - de echte werkelijkheid, wat die ook is - volledig zoek is geraakt. Echt goed. Echt.
Sander Janssens over *Hoe echt is echt echt* in Het Parool

Wie naar een voorstelling van De Theatertroep gaat, heeft bijna gegarandeerd een goede avond. Een avond die je het beste aangaat met een open geest en uiteraard een glas bier in de hand. Elise van Dam over *Zonder Toestemming* in de Theaterkrant

- speelperiode: februari t/m april 2020
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: avondvullend (90 tot 120 min)
- doelgroep: voor iedereen vanaf 12 jaar

- spel: Rosa Asbreuk, Kyrian Esser, Elisabeth ten Have, Timo Huijzendveld, Nicoline Raatgever, Jasmijn Vriethoff.
- begeleiding spel en dramaturgie: Annette Kouwenhoven (Maatschappij Discordia), Czeslaw de Wijs ('t Barre Land) en Patrick Duijthoff (de Theatertroep)
- vormgeving: Jochum Veenstra en Roos Visser

Corrie van Binsbergen en Frédérique Spigt

Stukjes

STUKJES ZOEK IK

DIE EERDER DOOR MIJN HANDEN

ZIJN GEGAAN

STUKJES VAN KARTON

GELEGD GEPAST

STUKJES MET DE OGEN

DIE WIJD OPEN STAAN

TUREND NAAR DE HORIZON

ALERT

TUSSEN DUIZEND DENNENBOMEN

VERLOREN ZIJN GEGAAN

OGEN VAN HET HERT

ZOEK GERAAKT

GAANDEWEG

HOUD MIJ BIJEEN

ALS IK DE PUZZEL LEG

WIE

Frédérique Spigt is geboren in 1957 te Rotterdam. Spigt studeerde af aan de academie voor beeldende kunsten (Willem de Kooning). Landelijke bekendheid kreeg ze in de jaren tachtig als zangeres van *I've got the Bullets*. Als soloartiest brak ze door na haar deelname aan het Nationaal Songfestival in 1998. Ze speelt toneel, zingt, schrijft, componeert, tekent en dicht. Op dit moment werkt ze als componist en musicus mee aan de voorstelling *De Krijtkring* van de Toneelmakerij.

Corrie van Binsbergen is componist, gitarist en leider van Stichting Brokken waarmee ze grensoverschrijdende projecten initieert. Bekend werd ze met Corrie en de Brokken en Corrie en de Grote Brokken. Verhalen en poëzie zijn sinds 2000 belangrijke drijfveren in haar carrière en ze werkte samen met vele schrijvers zoals Remco Campert, Kees van Kooten en Esther Gerritsen. Met Toon Tellegen heeft ze een blijvende samenwerking. Van Binsbergen ontving in 1999 de VPRO/Boy Edgar Prijs. In 2012 werd zij genomineerd voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie bewezen kwaliteit.

WAT

Een caleidoscopische voorstelling met verhalen, poëzie, filmpjes, filosofische beschouwingen over de zin en onzin van het bestaan, persoonlijke anekdotes en hier en daar een lied. Laat je meenemen in de associatieve gedachtewereld van Frédérique Spigt en de veelkleurige muziek van Corrie van Binsbergen & co. Twee door de wol geverfde theaterdieren samen met twee jonge honden in de muziek. Een heerlijke avond om uit de beslommeringen van alledag te stappen en erna gelouterd en gelaafd de wereld door een andere bril te zien.

- teksten, zang, glasschilderingen: Frederique Spigt
- gitaar, composities: Corrie van Binsbergen
- trompet, beats, elektronica: Mark Nieuwenhuis
- viool, toetsen: Tijmen Veelenturf

- speelperiode: februari/maart 2020
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 80 tot 90 min zonder pauze
- doelgroep: liefhebbers van muziek en poëzie, fans van Spigt, fans van Van Binsbergen.

PERSQUOTES

Gitarist en componist Corrie van Binsbergen is uniek als spil in de Nederlandse muziekscene en zij zet een uniek programma neer waarin dichters, auteurs en musici op organische wijze hun verhalen vertellen. Het Parool

Corrie van Binsbergen en Auke Hulst

Een Groter Gebeuren

Bericht aan de mensheid: u heeft uw kans gehad. U heeft uw kans vergooid. Uw wereld staat in brand en u woekert als onkruid. We verzoeken u vriendelijk mee te werken aan de ontruiming van uw leefgebied. Dit verzoek is eenmalig. Wij herhalen: eenmalig.

WIE

Corrie van Binsbergen heeft een geheel eigen stijl ontwikkeld in combineren van literatuur en muziek tot een unieke vorm van muziektheater. Strekking: verhalen worden live gelezen door de auteur en tegelijkertijd ontrolt zich een muzikaal scenario, geschreven op de verhalen; als 'een film voor je oren'. Na het succesvolle *Godverdomse Dagen op een Godverdomse Bol* met Dimitri Verhulst is het nu tijd voor *Een groter gebeuren*.

Auke Hulst schreef bekroonde romans en reisboeken, waaronder *Kinderen van het Ruige Land*, *Slaap zacht, Johnny Idaho*, *En ik herinner me Titus Broederland* en *Motel Songs*. Daarnaast is hij actief als songschrijver en muzikant, zowel solo als met de band De Meisjes. In juni 2018 won Auke Hulst met *Motel Songs* de Bob den Uyl Prijs 2018 voor het beste journalistieke reisboek.

Ook voor deze voorstelling stelt Van Binsbergen een speciaal ensemble samen, dit keer met onder meer de geweldige Hermine Deurloo op mondharmonica. Bijzonder is dat ook Hulst zelf in de band meespeelt.

WAT

In het kader van de samenwerking met grote schrijvers laten schrijver-muzikant Auke Hulst en gitariste en bandleider Corrie van Binsbergen zich in opdracht van literair festival *Het Grote Gebeuren* inspireren door het gelijknamige apocalyptische verhaal van Belcampo tot een hedendaagse versie van de geestvervoering. Het resultaat is vlijmscherp en ontroerend literair muziektheater dat diep doordringt in de grote morele en politieke vragen van onze tijd.

- tekst en spel: Auke Hulst
- muziek: Corrie van Binsbergen, Auke Hulst, Hermine Deurloo (op mondharmonica) e.a.

- speelperiode: vanaf november 2019
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 80 tot 90 min zonder pauze
- doelgroep: brede cultuurliefhebbers, cultuurvreters, fans van Corrie van Binsbergen en Stichting Brokken, fans van Auke Hulst, Verhulst-fans, literatuurfans, jazzliefhebbers, muziektheaterliefhebbers, fans van nieuwe muziek en nieuwe dingen, boekfanaten en leesclubs, liefhebbers van Gerard Reve, Herman Brusselmans, Frank Zappa, Orkater etc., studenten (met name) filosofie, sociologie, politicologie, theologie en Nederlands, docenten Nederlands, conservatorium studenten en muziekschoolleerlingen, geëngageerde en politiek georiënteerde mensen, krantenlezers en jonge intellectuelen

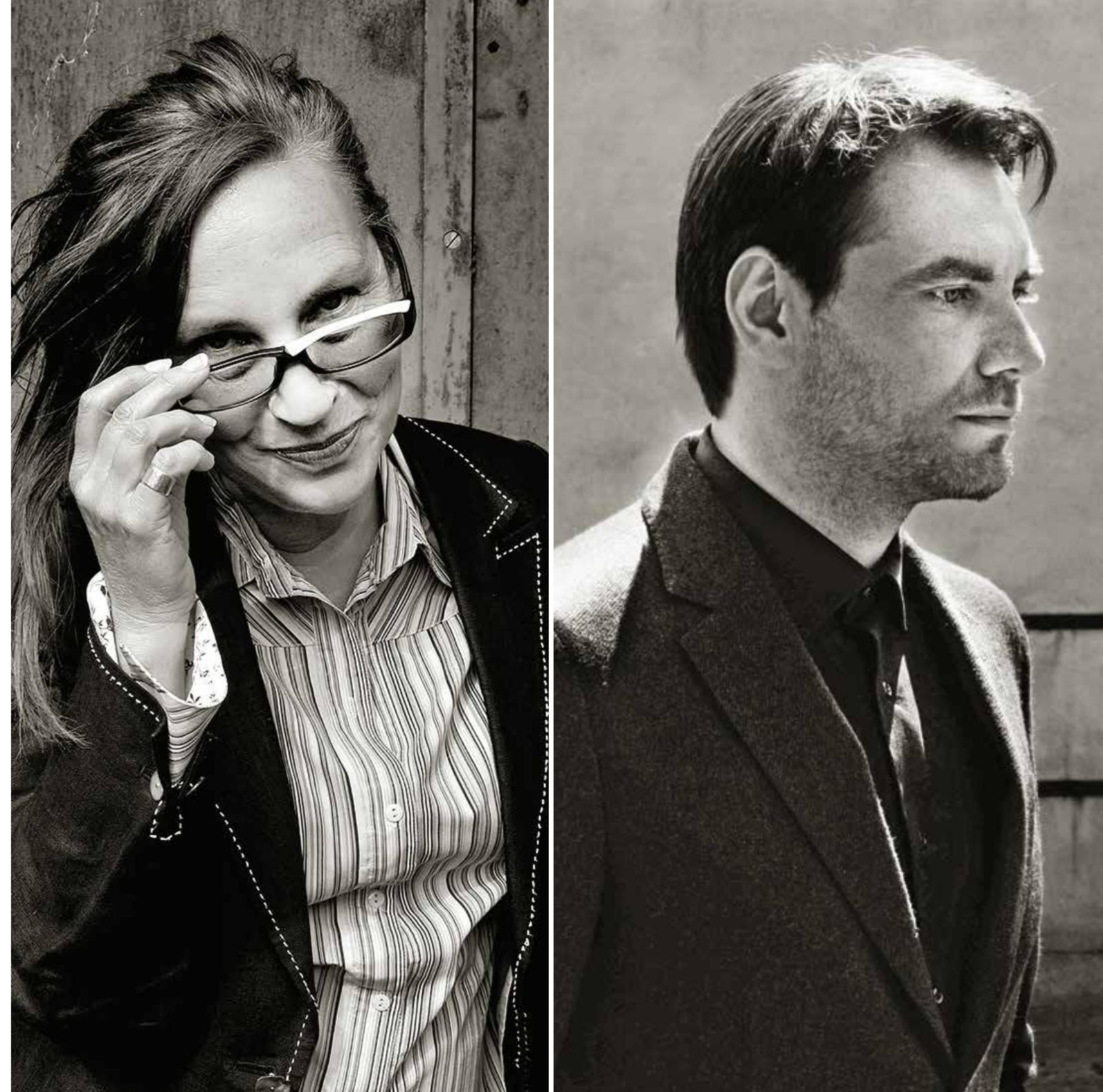
PERSQUOTES

Als ik voor de eerste keer voorlees met de muziek van Corrie erbij, is het alsof de woorden thuiskomen. Kees van Kooten in de Volkskrant

Zij vertaalt het werk van de auteur naar een magisch moment. Eppo van Nispen tot Sevenaer (directeur Stichting CPNB)

Over *Godverdomse Dagen*:

Veel meer schone kunsten zal je in je leven nauwelijks treffen. JazzNu Muziektheater dat het boek overtreft. Theaterkrant
Compositie en taal passen prachtig bij elkaar. NRC Handelsblad

Pony Camp

Don't worry Be Yoncé (XS)

Diva, queen sex bomb, mother, business woman, wife, feminist - #FLAWLESS.

She is everything. She has everything. So why not become her?

Let Us Upgrade U: Don't Worry Be Yoncé (XS) is an easy step-by-step tutorial (beginner/intermediate/advanced) on how everyone can become Queen B. Liberté, Egalité, Be Yoncé: Because everyone deserves to be Bey.

WIE

Stephanie van Batum studeerde in 2017 af op de Regie opleiding aan de Otto-Falckenbergschule in München, met de voorstelling *Don't Worry Be Yoncé* (XL Edition). Deze werd zeer goed ontvangen en door Münchner Kammerspiele in reprise genomen. Daarna is de XL Edition overgenomen door Schauspielhaus Bochum onder leiding van Johan Simons en zal daar vanaf december 2018 maandelijks te zien zijn.

Stacyan Jackson studeerde in 2013 af als actrice aan de Amsterdamse Toneelschool & Kleinkunst-academie. Ze speelde daarna in diverse toneelstukken, films en tv-programma's en verscheen regelmatig op theaterfestivals als Fringe, Oerol, Over Het IJ en De Parade.

Haar samenwerking met Stephanie van Batum is begonnen met het stuk *PONY CAMP: Troilus & Cressida* en is voortgezet met *Don't Worry Be Yoncé* (zowel XS als XL Edition).

In januari 2017 maakte PONY CAMP de XS Edition in het kader van ComeTogether#3 in Theater Frascati. De XS Edition ging op tournee langs Keulen, München, Berlijn en Hannover en speelt sinds Amsterdam Fringe Festival 2017 in Nederlandse theaters en op festivals. *Don't Worry Be Yoncé* (XS) is de winnaar van de Amsterdam Fringe Silver Award en The Grand Publieksprijs.

WAT

Met de voorstelling onderzoeken de performers van PONY CAMP nieuwe vormen van feminisme en female empowerment aan de hand van hun casus: Beyoncé. Door middel van een humoristisch stappenplan legt PONY CAMP de gedeconstrueerde bouwstenen van de vrouw 'who has it all' bloot. Op verborgen wijze stelt het gender, racisme, feminisme, vrouwenbeelden in de media, pay gaps, popcultuur en kapitalisme ter discussie. Het antwoord? Wees Beyoncé.

PERSQUOTES

Knap is dat Pony Camp onder alle vrolijke kolder een diepere laag weet aan te boren.
Volkskrant

Don't Worry Be Yoncé is een wervelwind van een performance die een zeer slim spel speelt met de bijna onweerstaanbare aantrekkingskracht van de grootste popdiva ter wereld en onze bijna primaire behoefte om ons daaraan over te geven. Theaterkrant

Bovendien slagen van Batum en Jackson er moeiteloos in het charisma en de fiereness van Beyoncé te belichamen en eet het publiek binnen de kortste keren uit hun hand.
Theaterkrant

- festivals: juli - september 2019
- tournee: maart - half april 2020
- zaaltype: kleine en middenzaal (min 9,5 m diep x 6 m breed)
- duur: 45 min
- doelgroep: jong, hip, van mbo tot universiteit. LGBTQ community. Iedereen die opgegroeid is met popcultuur. Feministen, vrouwen, mannen, theaterliefhebbers, performance-fans, dansliefhebbers, multicultureel.

- NB: Lecture Performance in English
- publieksoptelling: een lange tafel/catwalk op de speelvloer waaraan een gedeelte van het publiek zit om de tutorial bij te wonen, die wordt gegeven door de twee professoren aan het uiteinde van de tafel: Stephanie en Stacyan. Een deel van het publiek zit bij ze aan tafel op toneel, de rest zit op de publiekstribune.

You have just as many hours in a day as Beyoncé, dus iedereen kan het. *Don't Worry Be Yoncé* (XS) is een energieke, fysieke, beeldende en uiterst actuele voorstelling die vol humor toont hoe iemand Beyoncé kan worden, maar levert tegelijkertijd kritiek op de maakbaarheid van de perfecte vrouw en de constructie van popiconen.

- spel en concept: Stephanie van Batum & Stacyan Jackson

Lost Project

Man Down

WIE

LostProject bestaat uit een diverse groep Amsterdamse jongeren. Zij maken onder leiding van Priscilla Vaudelle en Tim van den Heuvel voorstellingen over gender, mannen en vrouwenrollen, culturele identiteit, interculturaliteit, politiek en nog veel meer.

WAT

Man Down is een confronterende voorstelling over de man (door de vrouw) en gebaseerd op eigen verhalen en ervaringen van acht LostProject-mannen met op de regisseursstoel Priscilla Vaudelle. Priscilla's nieuwsgierigheid naar de man werd getriggerd door de verschillende mannen in haar leven: haar opa, haar vader, haar broer, haar man en haar pasgeboren zoon. Dit resulteerde in een eerlijk stuk waar zij en de acteurs samenwerken om een divers maar vooral een reëel beeld van de man te portretteren.

Discussies over seksisme, streetharrasment, mensplaining, rape-culture en mannelijke privilege hebben de kijk op 'de man' in 10 jaar tijd veranderd. Klassieke stereotypen en masculien gedrag worden keihard veroordeeld. En soms terecht. Maar is masculien gedrag altijd negatief? Wat betekent het om man te zijn anno 2017? En hoe speelt cultuur en de manier waarop je bent opgevoed een rol in hoe je je eigen gender bekijkt? LostProject, het theatergezelschap van Tolhuistuin, onderzoekt met het stuk *Man Down* de identiteit van de man.

Volwassen worden is niet makkelijk en daar zijn Joshua Sabajo, Guillermo Hamel, Arman Tarhan, Robbie Wallin, Ziggy Knel, Erwin Kiene, Ryan

Pinas en Tim van den Heuvel het levend bewijs van. De rol van de man wordt vaak onvolledig ingevuld door de samenleving. Zowel door de media en TV als familieleden. In plaats van mannen te forceren om echte mannen te zijn, moet het normaal zijn om dit voor jezelf in te kunnen vullen. In *Man Down* gaan de acteurs in een afgesloten ruimte het gevecht aan met hun emoties, tonen zij de kwetsbaarheid van de man, overwinnen zij hun angsten en stappen ze letterlijk en figuurlijk uit hun comfort zone. Het publiek krijgt de ware man te zien zonder de illusies, stereotypen en vooroordelen van de samenleving.

PERSQUOTES & REACTIES ONLINE VAN PUBLIEK

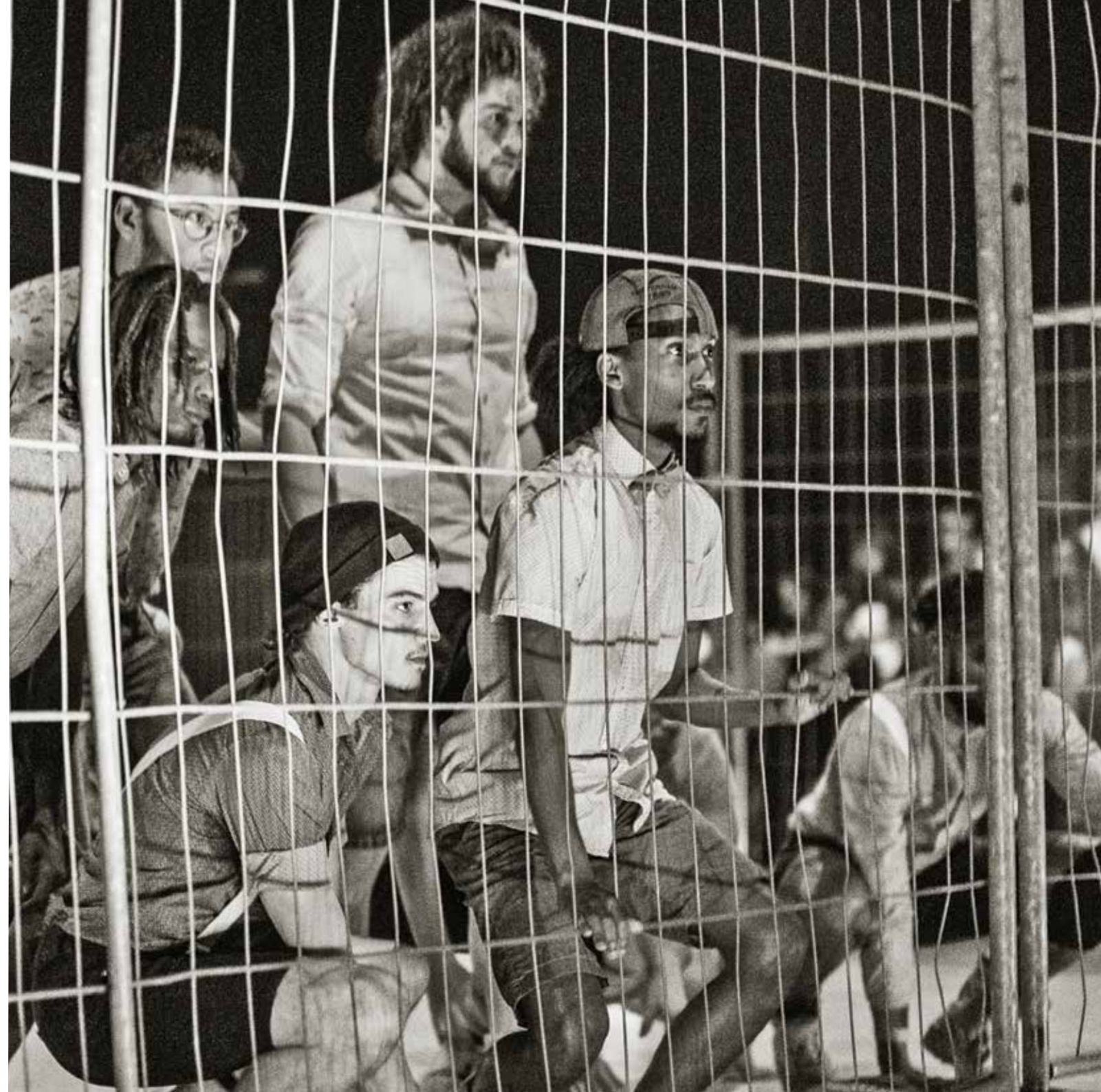
Het spel van de jongens is van een grote kracht, met veel herkenbare humor. We hebben ze zien opgroeien tot zoiets als mannen, onhandig, tegendraads en tegenstrijdig. Ze zijn ons een klein beetje lief geworden, met hun grote monden en kleine hartjes.
De Theaterkrant, Max Arian

Reacties van publiek op Man Down via de site:
Weergaloos. Recht uit het hart, recht in het hart. Een groter kado heb ik als man, zoon en vader zelden gekregen. Het is goud waard wat deze mannen vertellen. In 2 uur stomen verdriet broederschap eenzaamheid angst en en ennn als duizenden spiegels van je eigen levensverhaal over je heen vol humor, vaart, prachtige agressie, verbinding, scherpte, ritme en tragiek. Ik heb er geen woorden voor en sta 2 uur later nog naar adem te happen. De Steppewolf van Herman Hesse in de straattaal van 2017. Niets overdreven. Zegge het voort! Ga erheen! Boek ze!

Mannen van Nederland, deze voorstelling móet het land in! Naar kleine en grote theaters en middelbare scholen! Fantastisch theater van 8 mannen/spelers/makers en 1 regisseuse over man-zijn én worden. Rauw, fysiek, actueel, intens, hedendaags, persoonlijk, rakend, vol humor en steengoed acteerwerk. Een kado voor iedere jongen - in zijn eigen taal - en man, en dus ook voor iedere vrouw.

- speelperiode: hele seizoen 2019/20
- zaaltype: kleine en middenzaal
- duur: 90 min.
- nagesprek: bij elke voorstelling 15 min. met Priscilla Vaudelle, de spelers en het publiek olv Yahmani Blackman
- doelgroep: Iedereen vanaf 12 jaar, zeer geschikt voor jongeren en middelbare scholieren

- concept: Priscilla Vaudelle, Tim van den Heuvel
- regie: Priscilla Vaudelle
- spel: Tim van den Heuvel, Ziggy Knel, Joshua Sabajo, Guillermo Hamel, Arman Tarhan, Robbie Wallin, Erwin Kiene, Ryan Pinas
- dramaturgie: Kiki Rosingh
- concept Coach: Lucas de Man
- techniek en lichtontwerp: Floor van Dongen
- nagesprek: Yahmani Blackman

Mime Lichting 2018

Paradijsvertraging

WIE

Zo zie ik ze in ieder geval graag, die gretige toneelgasten en als jonge honden hun publiek tegemoet hollende speelbeesten. Onderweg naar nieuw collectief? Paradijsverbouwers? Het was hoe dan ook een sterk einde van het theaterseizoen. De Groene, Loek Zonneveld

Dit collectief bestaat uit Sue Ann Bel, Jasper Koopmans, Hali Neto, Len Pillen, Ivar Schutte, Santino Slootweg, Jurriaan de Vos, Luuk Weers en Vincent van Woerkom. Zij vonden elkaar tijdens de Mime Opleiding waar zij in juni 2018 gezamenlijk afstudeerden. In hun voorstellingen staat het beeld voorop en gooien zij hun fysiek altijd in de strijd. Hoe verschillend zij afzonderlijk ook zijn, zij stuwen elkaar continu onzelfzuchtig omhoog; zich constant bewust van de aanwezigheid van de ander. Ze rijgen humor en tragiek gemakkelijk aan elkaar en zetten hun hele hebben en houwen in voor eenzelfde doel: gezamenlijk een verhaal vertellen en er daarbij alles uithalen wat erin zit. Dit resulteert in energieke fysieke voorstellingen waar ook tekst niet wordt geschuwd.

WAT

In een ondergrondse bunker zijn de zaden van de wereld opgeslagen. Na een niet nader omschreven ramp, meldt een groepje idealisten

zich om de zaden weer op te kweken. De groep vergeet de beschaving waar ze uit voortkwamen en ontwikkelt in razend tempo een heel eigen vorm van stompzinnigheid. Als het laatste licht door kortsluiting uitvalt, kan niemand zich meer herinneren hoe het weer aan moet.

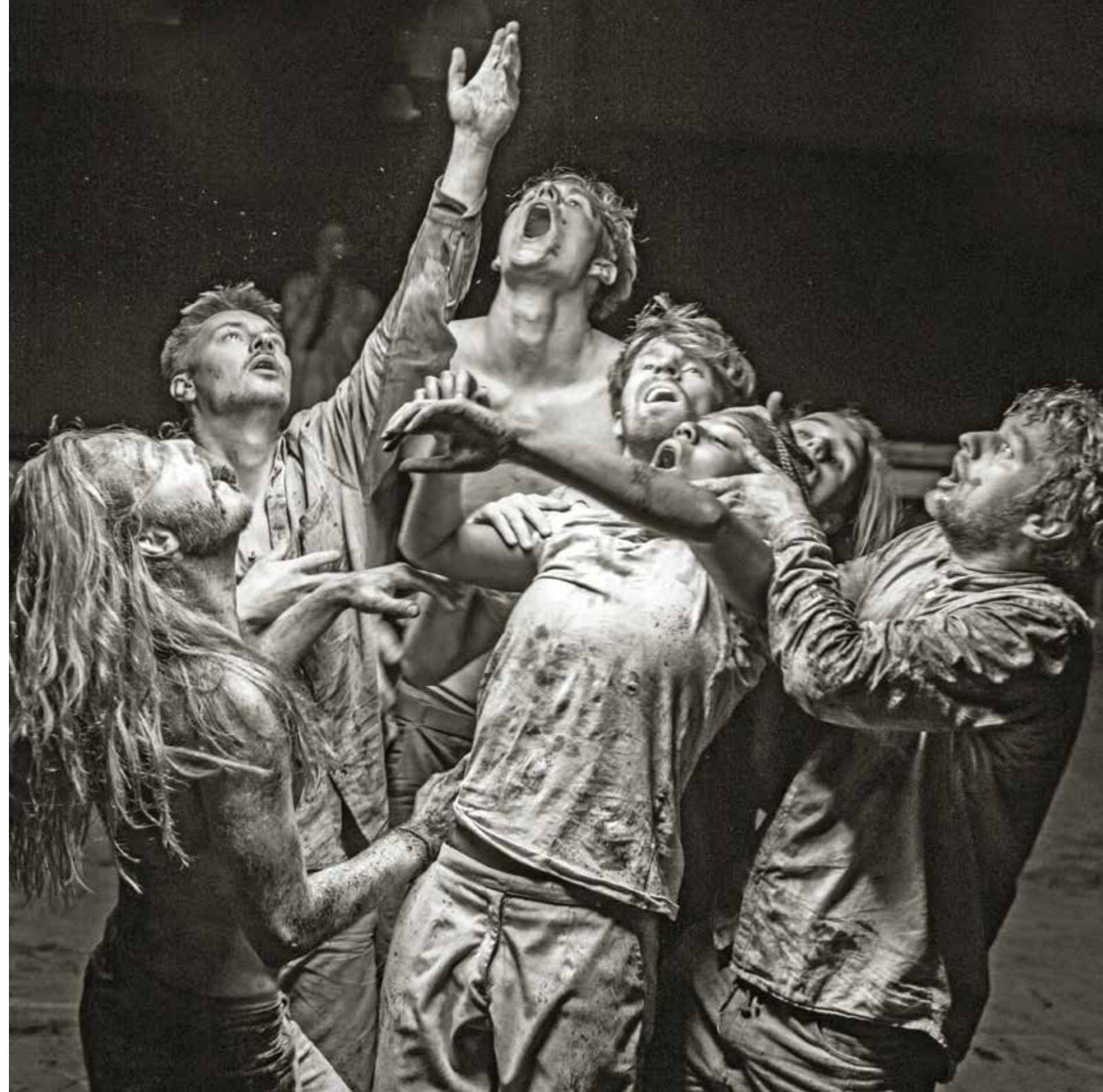
- spelers: Jurriaan de Vos, Jasper Koopmans, Hali Neto, Sue-Ann Bel, Ivar Schutte, Santino Slootweg, Luuk Weers, Vincent van Woerkom, Len Pillen
- regie: Ko van den Bosch

PERSQUOTES

De klas die nu van de Amsterdamse mimeschool komt (acht mannen, één vrouw) sloot voor hun grande finale een verbond met theaterpunker Ko van den Bosch (oprichter van Alex d'Electrique, van 1980 tot 2008). Ze maakten samen een voorstelling over wat dat is: met een schone lei beginnen. Een groep idealisten belandt na een ramp in een bunker op Spitsbergen, waar alle zaadkiemen van plantaardig leven op aarde zijn opgeslagen. In hun jonge levens zijn ze (nog) niet door het zuurbad van cynisme, van ach ja of laat maar zitten gedesinfecteerd. Ze koesteren hun beelden en hun fantasie bij de schreeuw om het onmogelijke. Ze willen de levenskiemen in hun bunker ook oprecht beschermen. De voorstelling zoekt uit welke botsingen dat oplevert en hoe ze zich staande houden. Hun ambitie en het verlangen naar urgentie razen als een asem van hete bliksem door het ruime uur theater. Titel: Paradijsvertraging. De Groene, Loek Zonneveld

Een ijzersterk oerschreeuwritueel. (Quote uit Juryrapport Andre Veltkamp Prijs)

- speelperiode: half maart, april, mei 2020
- zaaltype: min speeloppervlakte 13 m diep x 10 m breed, mits voldaan aan speeloppervlakte geschikt voor zowel kleine en middelgrote zalen
- duur: op dit moment 75 min. De wens bestaat om nogmaals inhoudelijk naar het materiaal te kijken waardoor de voorstelling een andere duur zou kunnen krijgen.
- doelgroep: een brede doelgroep, ivm de inhoudelijke thematiek denken wij aan een leeftijdsgroep van 12+ (de voorstelling is toegankelijk en uitgesproken tegelijk, zowel oudere vakgenoten als de jongere tijdgenoten waarderen deze voorstelling)
- educatie: in overleg na- of voorgespreken en workshops voor middelbare scholieren

redactie en boekingen:
Marie-Anne Rudolphi
Karin van den Berg (interim)

team Theaterzaken Via Rudolphi
directie: Marie-Anne Rudolphi
producenten: Marie-Anne Rudolphi, Karin van den Berg
bureau manager: Roos Brouwer
publiciteit/marketing: Lisette Brouwer, Leonie Dijkstra, Andrea Lentink
fondsenwerving: Suzanne Kortbeek
financiën: Sebastián Coli Bazzini

vormgeving: Mieke Struik

fotografie:

o.a.: Koos Breukel, Anja Beutler, Caroline Bijl, Mart Boudestein,
Hans de Bruijn, Robin Bruijsje, Ben van Duin, Bart Grietens,
Jorn Heijdenrijk, Tim Hillege, Rogier Jaarsma, Jochem Jurgens,
Casper Koster, Paul Rondags, Lisa Schamlé, Mieke Struik, Urland,
Mark Uyl, Michiel Voet en Julia Willms

actuele informatie over onze verkoopvoorstellingen:
www.viarudolphi.nl/verkoop

© Theaterzaken Via Rudolphi
niets uit deze uitgave mag worden gebruikt
zonder voorafgaande toestemming van:

Theaterzaken Via Rudolphi, Rombout Hogerbeetsstraat 109 unit 36
1052 VW Amsterdam 020-6277555 info@viarudolphi.nl

ELK PARADIJS IS AL VOORBIJ,
PRECIES DAAROM
ZIJN WIJ ER ZO GELUKKIG IN GEWEEST.
MAAR
‘T ECHTE FEEST IS ALTIJD NU,
ALS JE KERSVERSE WOORDEN VINDT
DIE STEEDS VOOR ‘T EERST
JE OPENEN VOOR DIT MOMENT
WAARIN
DE TIJD ZICH TOONT,
BEWOOND DOOR ALLES
WAT NIET BLIJVEN KAN.
DAT IS DE KRACHT ERVAN.

MARJOLEINE DE VOS

www.viarudolphi.nl